

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA
EGÉSZSÉGÜGYÉRT FELELŐS ÁLLAMTITKÁR

Iktatószám:19884-6/2013/EAHUF

Hiv. szám: –

Melléklet: –

Molnár Attila részére

elnök

Egészségügyi Gazdasági Vezetők Egyesülete

Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

Az egészségügyi ágazati bérfeljesztéssel kapcsolatos, az egészségügyi szolgáltatóknál gazdasági, műszaki területen foglalkoztatott egészségügyben dolgozók béremelésére irányuló közgyűlési állásfoglalást köszönettel vettem, az abban foglaltakra a következő tájékoztatást adom:

A kormányzat folyamatosan kiemelten kezeli az egészségügyi dolgozók és egészségügyben dolgozók humán erőforrás kérdését. Tisztában vagyunk az egészségügyi dolgozók és egészségügyben dolgozók jövedelmi viszonyaival, mindemellett természetesen elismerjük áldozatos munkájukat, az egészségügyi ellátás nyújtásából adódóan rájuk nehezedő fokozott felelősséget. Mint ahogyan az Elnök Úr előtt is ismert, a tárca a rendelkezésére álló lehetőségei között a lehető legtöbbet igyekszik megtenni azért, hogy az egészségügyi dolgozók és egészségügyben dolgozók anyagi helyzetét valamilyen módon kedvezőbb irányba befolyásolja.

Ez természetesen nem következhet be egyik pillanatról a másikra, csak egy hosszan tartó, folyamatos konzultáción alapuló, lépésenként építkező folyamat révén. A mindezidáig végrehajtott béremelés csak a kezdetét jelenti az egészségügyi dolgozók méltó bérezését szolgáló ágazati célkitűzéseknek.

Mind a 2012. évi, mind pedig a 2013. évi egészségügyi ágazati béremelés koncepciójának kialakításánál kiemelten fontosnak tartottam valamennyi érintett szakmai szervezet bevonását és folyamatos konzultációk révén annak biztosítását, hogy a bérfeljesztés során a szakmai érdekek és álláspontok a lehető legteljesebb mértékben érvényesülhessenek.

A szakmai egyeztetések során is folyamatosan hangsúlyoztam, hogy természetesen az egészségügyi ellátás folyamatos biztosítása érdekében más szakterületeken más munkakörben dolgozók szakemberek munkája szintén elengedhetetlen, azonban a bérfelzárkózásra jelenleg rendelkezésre álló forrásra való tekintettel a kormányzatnak a szakmapolitikai érvek mentén mégis egyfajta prioritást kell felállítania, hogy az egészségügyi dolgozók és egészségügyben dolgozók közül mely csoportok részesülhetnek béremelésben. Az adott pénzügyi lehetőségek között elsősorban azon dolgozók helyzetét kívánta prioritizáltan javítani a kormányzat, akik a közvetlen betegellátás, illetve a migráció szempontjából a leginkább érintettek, valamint speciális ismeretekkel, szakképesítéssel rendelkeznek, munkájuk, szakértelmük más területől nem pótolható.

Az egészségügyi intézményekben gazdasági-műszaki területen, illetve egyéb bérfelzárkózásra nem jogosult munkakörben foglalkoztatottak többsége olyan munkakört lát el, amelynek betöltéséhez elegendő az alapkülső képesítés (8 általános). Azonban ebben a körben, ezen elvek mentén felmerült annak lehetősége, hogy a béremelés folytatásakor a magasabb iskolai végzettségű, egészségügyi ellátással összefüggésben speciális szakismerettel rendelkező egészségügyben dolgozók részére biztosítható legyen a bizonyos mértékű béremelés.

Hangsúlyozni kívánom, hogy a mindeközéig végrehajtott emelés a kormányzati célkitűzéseknek csak a kezdetét jelenti, és a rendelkezésre álló források figyelembe vételével az ágazat annak folytatását tervezi.

Tájékoztatom, hogy az Alkotmánybíróság 60/1992. (XI. 17.) AB határozata értelmében a jogalkotásról szóló törvény garanciális szabályainak mellőzésével hozott minisztériumi és egyéb központi állami szervektől származó, jogi iránymutatást tartalmazó leiratok, körlevelek, útmutatók, iránymutatások, állásfoglalások és egyéb informális jogértelmezések kiadása és az ezekkel való irányítás gyakorlata alkotmányellenes, a jelen levélben foglaltak ezért csupán tájékoztató jellegűek, ennek megfelelően azok bírósági vagy más hatósági eljárásban nem használhatók fel.

Kérem tájékoztatásom szíves megértését, elfogadását.

Budapest, 2013. június „*U*”

Üdvözlettel

Dr. Szócska Miklós

